

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 31, 2017

Nummer 31, 2017

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:3997](#) 20-09-2017

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2017:8278](#) 19-09-2017

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:4109](#) 19-09-2017

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:2565](#) 19-09-2017

werknemer/Heineken Nederland Beheers BV

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2017:8015](#) 14-09-2017

Rechtbank

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:6955](#) 26-09-2017

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2017:7719](#) 21-09-2017

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:7232](#) 20-09-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:4844](#) 19-09-2017

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2017:5971](#) 18-09-2017

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2017:10579](#) 14-09-2017

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:7276](#) 23-08-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:4946](#) 16-08-2017

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:7335](#) 14-04-2017

Centrale Raad van Beroep

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:3211](#) 19-09-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:3189](#) 15-09-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:3145](#) 13-09-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:3050](#) 06-09-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:3010](#) 31-08-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:3146](#) 25-08-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:3176](#) 23-08-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:2908](#) 16-08-2017

Uitspraken zonder ECLI

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch](#) 20-09-2017

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 19-09-2017

Zolotorev v. Rusland

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 19-09-2017

Binnur Uzun e.a. v. Turkije

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 19-09-2017

Randelović e.a. v. Montenegro

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het gevaarlijk rijgedrag waardoor een verkeersongeval heeft plaatsgevonden. Niet-ontvankelijkheid vorderingen benadeelde partij, omdat verdachte is vrijgesproken van het primair ten laste gelegde feit (artikel 6 WvW).

Verdachte heeft in december 2015 tijdens zijn krantenwijk een krant bezorgd door bij iemand het erf op te rijden met zijn auto en de krant vanuit zijn geopende raam aan de bestuurderszijde in de brievenbus te doen. Vervolgens is verdachte met zijn voertuig achteruit gereden en is hij in ieder geval met zijn achterwiel op de rijstrook (een provinciale weg waar 80 km/uur mag worden gereden) komen te staan. Een passerende auto moest daardoor een uitwijkmanoeuvre maken en de bestuurder van de auto heeft daarbij de macht over het stuur verloren. De auto is uiteindelijk tegen een boom terechtgekomen, waarna hij weer terug op de weg is gekomen. De auto van het slachtoffer is vervolgens frontaal aangereden door een andere passerende auto. Verdachte wordt primair een overtreding van artikel 6 WvW en subsidiair een overtreding van artikel 5 WvW ten laste gelegd. De rechtbank komt tot een vrijspraak ten aanzien van het primair ten laste gelegde, omdat volgens haar niet bewezen kan worden dat verdachte aanmerkelijk onvoorzichtig of onoplettend heeft gehandeld. Het subsidiair ten laste gelegde feit acht de rechtbank wel bewezen. Het slachtoffer heeft zich gevoegd als benadeelde partij en vordert € 75.000 ter vergoeding van immateriële schade en € 949,12 als vergoeding voor proceskosten. De rechtbank wijst beide vorderingen af, omdat de verdachte is vrijgesproken van het primair ten laste gelegde feit en wat betreft het subsidiair ten laste gelegde feit is alleen bewezenverklaard dat gevaar kon worden veroorzaakt of verkeer kon worden gehinderd. Daarom zou volgens de rechtbank geen sprake zijn van rechtstreekse schade zoals bedoeld in de wet.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 21-09-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2017:7719

Zaaknummer: 15/700383-16

Rechters: M.E. Francke, A.S. van Leeuwen en S. Jongeling

Advocaten: J.C. Daniëls

Wetsartikelen: 5 WVV

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor brandstichting door het afschieten van een vuurpijl richting een woning en een poging tot het teweegbrengen van een ontploffing door het opendraaien van de gaskraan. Toewijzing vorderingen benadeelde partijen in hoger beroep (€ 500 aan immateriële schadevergoeding).

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 20-09-2017

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor brandstichting door het afschieten van een vuurpijl richting een woning en een poging tot het teweegbrengen van een ontploffing door het opendraaien van de gaskraan. Toewijzing vorderingen benadeelde partijen in hoger beroep (€ 500 aan immateriële schadevergoeding).

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 20-09-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:3997

Zaaknummer: 20-002547-16

Rechters: A.R. Hartmann, A.M.G. Smit en J.T.F.M. van Krieken

Wetsartikelen: 57 Sr en 157 Sr

RECHTSPRAAK

Kostendelersnorm terecht toegepast, de voordelen waarmee de kostendelersnorm rekening houdt, staan los van de redenen waarom men de woning deelt.

Bij besluit van 29 juni 2015 (bestreden besluit) heeft het college het bezwaar tegen het besluit van 18 mei 2015 ongegrond verklaard. Het college heeft aan het bestreden besluit ten grondslag gelegd dat ondanks de aangevoerde omstandigheden dat appellante en haar dochter in behandeling zijn voor diverse medische klachten, waaronder letsel als gevolg een auto-ongeluk, en zij zorg dragen voor elkaar, de kostendelersnorm op haar van toepassing is en zij niet valt onder de uitzonderingsbepalingen. Ook personen die op grond van artikel 3 Participatiewet zijn uitgezonderd van het voeren van een gezamenlijke huishouding vallen onder de kostendelersnorm. Bijstand ziet niet op stimuleren mantelzorg. Geen buitensporig zware last. Geen aanleiding verruiming overgangstermijn van een half jaar.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 19-09-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:3211

Zaaknummer: 16/1648

Rechters: R.H.M. Roelofs, A. Stehouwer en F. Hoogendijk

Advocaten: P. Goettsch en H.H.J. ten Hoop

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling van een aantal jongens voor mishandeling van twee broers (14 en 18 jaar) op Koningsdag 2016. Toewijzing van volledig gevorderde bedrag aan immateriële schadevergoeding.

De twee broers van toentertijd 14 en 18 jaar vierden Koningsdag in Arnhem. Tijdens de festiviteiten zijn verdachten tegen een van de slachtoffers aangelopen. Na een woordenwisseling ontstond er een vechtpartij waarbij de beide broers in het gezicht en tegen het hoofd zijn geschopt en geslagen. Beide broers hebben zich gevoegd als benadeelde partij in het strafproces en vorderen € 4.500 en € 3.000 aan immateriële schadevergoeding. De rechtbank realiseert zich dat het voorval zeer beangstigend en bedreigend moet zijn geweest. Wat is begonnen als een nationale feestdag waarop iedereen plezier wilde hebben, is voor de broers geëindigd in een drama. Zij ondervinden hiervan nog steeds last. Allebei de broers kampen sinds het voorval met PTSS. Daarnaast is het kwalijk dat het geweld heeft plaatsgevonden in een drukke winkelstraat waardoor veel mensen, waaronder ook kinderen, getuige zijn geweest van het voorval. De rechtbank wijst voor beide broers de gehele vordering toe.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 19-09-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:4844

Zaaknummer: 05/881343-16

Rechters: H.P.M. Kester, E.G. de Jong en H. Broekhuizen

Advocaten: S. Grilk

Wetsartikelen: 141 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling bij verstek voor poging tot moord en poging tot doodslag. Toewijzing € 30.000 aan immateriële schadevergoeding.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 18-09-2017

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2017:5971

Zaaknummer: 02-811781-12

Rechters: Janssen, Kouwenhoven en van de Wetering

Wetsartikelen: 287 Sr en 289 Sr

RECHTSPRAAK

Geen sprake van toegenomen arbeidsongeschiktheid voortkomend uit dezelfde oorzaak, geen recht op WIA-uitkering.

Weigering uitkering op grond van de WIA toe te kennen. Appellant is werkzaam geweest als schoonmaker. Op 9 april 2010 heeft hij zich ziek gemeld wegens – na een hem in november 2008 overkomen scooterongeval ontstane – toegenomen rechterknie- en schouderklachten. Er is geen sprake van toegenomen arbeidsongeschiktheid die voortkomt uit dezelfde oorzaak als die op grond waarvan appellant gedurende de wachttijd ongeschikt was tot het verrichten van zijn arbeid.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 15-09-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:3189

Zaaknummer: 16/16

Rechters: M. Greebe, J.P.M. Zeijen en M.A.H. van Dalen-van Bakkum

Advocaten: L. Meys en W.J.M.H. Lagerwaard

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling in hoger beroep voor verkrachting, wederrechtelijke vrijheidsberoving en mishandeling van een jonge vrouw en een poging tot wederrechtelijke vrijheidsberoving van een ander slachtoffer. In hoger beroep toewijzing van hetzelfde bedrag aan immateriële schadevergoeding (€ 5.000).

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 14-09-2017

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2017:8015

Zaaknummer: 21-004086-16

Rechters: J. Dolfig, M.H.M. Broekhorst Carillo en J. Hielkema

Wetsartikelen: 242 Sr, 282 Sr en 300 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor belaging medestudente en bedreiging van meerdere personen. Niet-ontvankelijkheid benadeelde partij wegens onvoldoende onderbouwing vorderingen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 14-09-2017

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2017:10579

Zaaknummer: 09/817451-17

Rechters: P. van Essen, D. Biever en W.G. de Boer

Advocaten: J.J. Liefink

Wetsartikelen: 285 Sr

RECHTSPRAAK

Afwijzing vorderingen publicist wegens uitlatingen gedaagde in RTL Late Night. Rechtbank oordeelt dat publicist als publiek persoon krachtigere tegengeluiden moet kunnen incasseren.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 26-09-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:6955

Zaaknummer: C/13/633877 / KG ZA 17-923

Rechters: A.J. Beukenhorst

Advocaten: T.J. Stapel en H.A.J.M. van Kaam

Wetsartikelen: 10 EVRM

RECHTSPRAAK

Rugletsel na boottocht met een rigid inflatable boat. Geen aansprakelijkheid van vervoerder, nu de van tevoren gegeven instructies toereikend waren.

Eiser heeft in het kader van een bedrijfsuitje een boottocht gemaakt op een zogenoemde 'RIB' (*rigid inflatable boat*). Toen de boot eenmaal was aangekomen op de plaats van bestemming, bleek dat eiser niet meer van zijn stoel kon opstaan. Hij is toen met de ambulance naar het ziekenhuis gebracht, waar is geconstateerd dat zijn rug was gebroken. Eiser vordert in deze procedure een verklaring voor recht dat de eigenaar van de RIB aansprakelijk is voor de geleden en nog te lijden schade als gevolg van het ongeval. Eiser legt hieraan ten grondslag dat gedaagde onrechtmatig heeft gehandeld door eiser bloot te stellen aan een grote geweldsinwerking zonder dat er voldoende beveiliging hiertegen was. In deze zaak staat volgens de rechtbank vast dat de inzakkingsfracturen in de wervelkolom zijn ontstaan tijdens de boottocht. De aansprakelijkheid op grond van artikel 6:74 en 8:974 BW wordt door de rechtbank allereerst afgewezen. Wat betreft de aansprakelijkheid op grond van artikel 6:162 BW, oordeelt de rechtbank dat de instructies die gedaagde voorafgaand aan de boottocht heeft gegeven (dat mensen met lichamelijke klachten en vrouwen die zwanger zijn, niet mochten meevaren op de boot en dat men mee moest bewegen met de golven) toereikend zijn geweest. Daarom komt de rechtbank tot de conclusie dat gedaagde niet onrechtmatig heeft gehandeld jegens eiser. De vorderingen worden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 20-09-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:7232

Zaaknummer: C/10/516188 / HA ZA 16-1363

Rechters: J.F. Koekebakker

Advocaten: E.J. Dennekamp en L. van den Ham-Leerkes

Wetsartikelen: 6:162 BW, 8:974 BW en 6:74 BW

RECHTSPRAAK

Onrechtmatige executie vonnis. Afwijzing gevorderde immateriële schadevergoeding wegens onvoldoende onderbouwing.

De executie van een vonnis door geïntimeerden levert een onrechtmatige daad op jegens appellant. Appellant vordert in deze procedure een immateriële schadevergoeding wegens deze onrechtmatige executie. Het hof oordeelt dat voor toewijzing van deze gepretendeerde schade geen plaats is, nu appellant zijn stellingen onvoldoende heeft onderbouwd op dit punt. De door appellant gestelde verregaande inbreuk op zijn persoonlijke levenssfeer die de executie van de inboedel met zich bracht, maakt nog niet dat sprake is van psychisch letsel. Het beroepen vonnis wordt door het hof vernietigd.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 19-09-2017

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2017:8278

Zaaknummer: 200.116.782/01

Rechters: W. Breemhaar, J.D.S.L. Bosch en J.G. Knot

Advocaten: H.J. Schaatsbergen en E. Koers

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Zolotorev v. Rusland

Zolotorev v. Rusland. Mishandelingen door politieagenten en onvoldoende onderzoek naar aanleiding van die beschuldigingen.

Op 4 juli 2003 is Zolotorev gearresteerd. Hij werd verdacht van meerdere misdrijven. Zolotorev is meegenomen naar het tijdelijke verblijf van bewaring. Daar is hij onderzocht door een assistent-arts. Op 7 juli 2003 is Zolotorev door twee mannen in uniform meegenomen naar de verhoorkamer en daar tweemaal met een gummistok in zijn maag geslagen, zodat hij zou bekennen. Op 9 juli 2003 is Zolotorev naar een gevangenis vervoerd, waar hij op 20 september 2003 door een politieagent in zijn maag is gestompt, toen hij zich in zijn cel bevond. De politieagent heeft vervolgens twee celgenoten gevraagd Zolotorev te slaan op zijn hoofd en lichaam. Op 26 september 2003 is hij opgenomen in het ziekenhuis. Op 23 juni 2005 is Zolotorev meegenomen naar een gerecht om een zitting bij te wonen, maar hij weigerde omdat zijn voorkeursadvocaat niet aanwezig was. Toen is hij door politieagenten tegen een muur geduwd en in de rug gestompt. Ook is zijn hoofd tegen de muur geslagen. Er is steeds geweigerd een strafrechtelijk of medisch onderzoek te starten, ondanks dat Zolotorev daar wel om heeft gevraagd. Zolotorev doet een beroep op artikel 3 EVRM, stellende dat hij is mishandeld en dat naar aanleiding van zijn beschuldigingen geen effectief onderzoek is gedaan. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM ten aanzien van het onderzoek en de mishandelingen op 20 september 2003 en 23 juni 2005, maar niet ten aanzien van de mishandeling op 7 juli 2003. Het EHRM veroordeelt Rusland tot betaling van een bedrag van € 45.500 aan immateriële schadevergoeding.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 19-09-2017

Zaaknummer: 13408/07

RECHTSPRAAK

Ranđelović e.a. v. Montenegro

Randelovic e.a. v. Montenegro. Duur van strafrechtelijk onderzoek naar overlijden of verdwijning levert schending van artikel 2 EVRM op.

In de nacht van 15 augustus 1999 is een boot gezonken met de familieleden van eisers aan boord. Eén passagier heeft het overleefd. Er zijn 35 lichamen gevonden. In de onderhavige zaak stellen eisers dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM, doordat onvoldoende onderzoek is gedaan naar het overlijden dan wel de verdwijning van hun familieleden en doordat geen vervolging van de verantwoordelijken heeft plaatsgevonden. Ten aanzien van een van de eisers is naar het oordeel van het EHRM sprake van schending van artikel 2 EVRM. De staat kan de duur van de strafrechtelijke procedure niet rechtvaardigen. Die procedure heeft meer dan tien jaar en zeven maanden geduurd. Dit levert een schending van artikel 2 EVRM op.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 19-09-2017

Zaaknummer: 66641/10

RECHTSPRAAK

Binnur Uzun e.a. v. Turkije

Binnur Uzun e.a. v. Turkije. Schending van artikel 2 EVRM. Overlijden na val in liftschacht. Onvoldoende veiligheidsmaatregelen op de bouwplaats.

Eisers zijn de echtgenote en drie dochters van de overleden Uzun. Op 30 maart 2002 is Uzun in een liftschacht gevallen in een gebouw waarvan de bouw inmiddels was stopgezet. Hij is naar het ziekenhuis vervoerd, maar is bij aankomst overleden. Op 8 april 2002 heeft het openbaar ministerie besloten het strafrechtelijk onderzoek te beëindigen. Aangenomen werd dat geen sprake was van een misdrijf en dat geen sprake was van een aansprakelijke derde. Op 31 januari 2003 zijn eisers begonnen met civiele procedures, maar zonder succes. Geoordeeld werd dat Uzun zelf voornamelijk verantwoordelijk was voor het ongeval, omdat hij in het donker en in beschooten staat een bouwplaats heeft betreden. In de onderhavige zaak stellen eisers dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM, vanwege het gebrek aan veiligheidsmaatregelen op de bouwplaats, hetgeen heeft geleid tot de dood van hun echtgenoot/vader. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM en veroordeelt Turkije tot betaling van een bedrag van € 20.000 aan immateriële schadevergoeding en € 10.000 aan materiële schadevergoeding aan eisers gezamenlijk.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 19-09-2017

Zaaknummer: 28678/10

RECHTSPRAAK

werknemer/Heineken Nederland Beheers BV

Aansprakelijkheid werkgever voor beroepsziekte. Aspecifieke lage rugklachten. Causaal verband met til- en bukwerkzaamheden? Vragen aan deskundigen (orthooped en neuroloog).

Feiten Werknemer is van 1 oktober 1975 tot 15 oktober 2004 in dienst geweest van (de rechtsvoorganger van) Heineken Nederland Beheers BV (hierna: Heineken). Lange tijd heeft werknemer als bijrijder gewerkt. In die functie moest hij dagelijks bierfusten (100 kg) handmatig in- en uitladen (door te tillen in combinatie met rollen) uit de vrachtauto. Op 19 maart 2002 is werknemer uitgevallen wegens rugklachten. Per 18 maart 2003 werd hem een WAO-uitkering in de klasse 35-45% toegekend en per maart 2006 in de klasse 80-100%. In 2006 heeft werknemer Heineken aansprakelijk gesteld voor de schade aan zijn rug. Werknemer heeft aan zijn vorderingen ten grondslag gelegd dat Heineken gedurende de periode waarin hij voor Heineken heeft gewerkt, haar zorgplicht heeft geschonden door werknemer – kort gezegd – te zwaar lichamelijk buk-, til- en draagwerk te laten doen en hem te veel te laten autorijden, hem niet te instrueren over hoe te tillen en te dragen en geen althans onvoldoende veiligheidsmaatregelen te nemen. De kantonrechter heeft de daarop betrekking hebbende vorderingen van werknemer afgewezen omdat naar het oordeel van de kantonrechter het causaal verband tussen de rugklachten en de werkzaamheden niet is komen vast te staan. Daartegen is werknemer in hoger beroep gekomen. Twee verschillende deskundigen hebben onderzocht of sprake is van een causaal verband en zijn tot tegenstrijdige conclusies komen. Het hof heeft om die reden bij tussenarrest van 21 maart 2017 overwogen dat het voornemens is deskundigen te benoemen en partijen in de gelegenheid gesteld zich bij akte uit te laten over de voorgestelde deskundigen, het voorschot en de voorgestelde vraagstelling *Oordeel Geen* van beide partijen heeft bezwaren naar voren gebracht tegen de voorgestelde personen als zodanig. Het hof zal deze deskundigen dan ook benoemen. Wat betreft de te stellen vragen hebben beide partijen enige aanpassingen voorgesteld. De op- en aanmerkingen van partijen zijn meegewogen bij de hierna volgende, definitieve vraagstelling: 1. Indien de beantwoording van één of meer van de volgende vragen buiten uw expertise valt, wilt u dat dan aangeven? 2. Hoe luidt de anamnese voor wat betreft de aard en de ernst van de klachten, het aanvangsmoment en het verloop daarvan, de

toegepaste behandelingen en het resultaat van deze behandelingen? Wilt u bij uw antwoord aangeven welke gegevens u ontleent aan het relaas van betrokkene en welke u ontleent aan onderzoek van de door u verkregen medische gegevens? 3. Wat zijn uw bevindingen bij lichamelijk en eventueel hulponderzoek? 4. Constataert u een gezondheidsaandoening op uw vakgebied, zo ja, welke en kunt u een specifieke diagnose geven? Wilt u daarbij uw differentiaal diagnostische overwegingen geven? 5. Welke huidige mate van functieverlies kunt u vaststellen op uw vakgebied? 6. Welke beperkingen ondervindt betrokkene naar uw oordeel van (de gevolgen van) zijn klachten of aandoening(en) bij het verrichten van activiteiten van het dagelijks leven, zoals zelfverzorging, vrijetijdsbesteding, sportbeoefening en bij beroepsuitoefening c.q. huishoudelijke arbeid? 7. Zijn er nog andere – niet door betrokkene aangegeven – beperkingen waarmee bij de beoordeling rekening dient te worden gehouden? 8. Indien er een discrepantie bestaat tussen de door betrokkene gestelde klachten en de door u geconstateerde aandoening(en), waardoor kan deze discrepantie dan worden verklaard? 9. Acht u de huidige toestand van betrokkene zodanig dat een beoordeling van de blijvende gevolgen mogelijk is, of verwacht u in de toekomst nog een belangrijke verbetering of verslechtering van de op uw vakgebied geconstateerde aandoening(en)? 10. Zo ja, welke verbetering of verslechtering verwacht u? 11. Kunt u aangeven op welke termijn en in welke mate u die verbetering dan wel verslechtering verwacht? 12. Kunt u aangeven welke gevolgen deze verbetering dan wel verslechtering zal hebben voor de mate van functieverlies en de beperkingen? 13. Kunt u uit de u ter beschikking staande gegevens afleiden of sprake is (geweest) van afwijkingen, klachten, aandoeningen, aanleg- en/of andere factoren die reeds bestonden vóór de aanvang van de dienstbetrekking bij de werkgever op 1 oktober 1975? 14. Kunt u onder verwijzing naar toonaangevende nationale en internationale literatuur op uw vakgebied aangeven wat er bekend is over de prognose van die afwijkingen, aandoening(en), klachten, aanleg- en/of andere factoren? 15. Hoe waarschijnlijk acht u het dat betrokkene de door u aangetroffen klachten/aandoeningen/beperkingen heeft gekregen als gevolg van het verrichten van de werkzaamheden zoals omschreven? Kunt u uw antwoord zo mogelijk mede uitdrukken in een waarschijnlijkheidspercentage? 17. Heeft u nog therapeutische suggesties dan wel andere op- of aanmerkingen, die voor de beantwoording van deze vragen van belang kunnen zijn, bijvoorbeeld de wenselijkheid van expertise op een ander vakgebied? Het hof beveelt een onderzoek door twee deskundigen teneinde aan het hof rapport uit te brengen omtrent de vermelde vragen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 19-09-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:2565

Zaaknummer: 200.157.778/01

Rechters: R.S. van Coevorden, H.M. Wattendorff en M.L.A. Filippini

Advocaten: W.A. van Veen en W.A.M. Rupert

Wetsartikelen: 7:658 BW, 7:464 BW en 7:611 BW

RECHTSPRAAK

Aanrijding tussen twee fietsers tijdens inhaalmanoeuvre in nabijheid van zijweg naar links. De door eiser gestelde feitelijke toedracht is niet komen vast te staan. De enige twee getuigen die er zijn, zijn appellant en geïntimeerde. Appellant is er voorts niet geslaagd te bewijzen dat hij niet naar links is uitgeweken. Vordering tot schadevergoeding daarom afgewezen.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 19-09-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:4109

Zaaknummer: 200.194.138_01

Rechters: I.B.N. Keizer, M.G.W.M. Stienissen en R.J.M. Cremers

Advocaten: L.E.I.K. Jaminon en H.J.W. Weekers

Wetsartikelen: 164 lid 2 Rv

RECHTSPRAAK

Weigering WIA-uitkering, de eerste dag van de arbeidsongeschiktheid is juist vastgesteld.

Appellant heeft op 11 december 2012 een ongeval gehad met een scooter. Appellant was volgens het UWV op dat moment niet verzekerd voor de Wet WIA, omdat hij op dat moment geen dienstverband of een uitkering op grond van de Werkloosheidswet had. Weigering WIA-uitkering. Zorgvuldig verzekeringsgeneeskundig onderzoek. Geen aanknopingspunten om te oordelen dat het UWV de eerste arbeidsongeschiktheidsdag ten onrechte heeft gesteld op 11 december 2012.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 13-09-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:3145

Zaaknummer: 14/5641 WIA

Rechters: J.S. van der Kolk, H.G. Rottier en E.W. Akkerman

Advocaten: M.R. Meulenberg-ten Hoor en M.J.H.H. Fuchs

RECHTSPRAAK

Indicatie zorg AWBZ juist vastgesteld. Zorgvuldig tot stand gekomen medisch advies.

Appellant heeft op 7-jarige leeftijd een auto-ongeval gehad. Hierdoor heeft hij een hersenbeschadiging opgelopen waardoor ernstige stoornissen zijn ontstaan in het mentaal functioneren, emotieregulering, gedrag en persoonlijkheids- en emotionele ontwikkeling. In verband hiermee beschikte appellant over een indicatie voor zorg op grond van het bepaalde bij en krachtens de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ), voor onder meer de functies begeleiding individueel en begeleiding groep. De omvang van de indicatie voor de functies begeleiding individueel en groep staat ter discussie. De Raad oordeelt dat sprake is van een zorgvuldig tot stand gekomen medisch advies. Dat appellant met de gegeven indicatie een lager pgb ontvangt dan hij nodig heeft voor de bekostiging van het door hem bepaalde zorgprogramma dat hij volgt bij de zorgboerderij, maakt niet dat moet worden aangenomen dat appellant ook op medische gronden is aangewezen op meer zorg.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 06-09-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:3050

Zaaknummer: 16/3371 AWBZ

Rechters: H.J. de Mooij

RECHTSPRAAK

Beroepschrift ten onrechte niet mede aangeduid als verzoekschrift. Inhoudelijke behandeling. Geen schending zorgplicht.

Dienstongeval. In haar beroepschrift heeft appellante de minister aansprakelijk gesteld voor 'alle directe en indirecte' schade in verband met het dienstongeval wegens schending van de zorgplicht. In de aansprakelijkstelling van 18 augustus 2015, die als een verzoek als bedoeld in artikel 8:90 lid 2 Awb moet worden aangemerkt, houdt appellante de minister aansprakelijk voor 'alle materiële en immateriële' schade die zij heeft geleden en nog zal lijden. Naar het oordeel van de Raad voldoet het beroepschrift, bezien in samenhang met de – in beroep ingezonden – aansprakelijkstelling, aan het in artikel 8:92 lid 1 aanhef en onder d Awb gestelde vereiste van een opgave van de aard van de geleden of te lijden schade. Nu de rechtbank dit niet heeft onderkend, is het beroepschrift ten onrechte niet mede aangemerkt als verzoekschrift. Tussen partijen is niet in geschil dat er sprake was van een ongeval in de uitoefening van de werkzaamheden en dat er geen sprake was van opzet of bewuste roekeloosheid van appellante. Het geding spitst zich toe op de vraag of de minister heeft aangetoond dat hij als werkgever aan zijn onder 4.6 omschreven zorgplicht heeft voldaan. Geen schending zorgplicht. Geen schadevergoeding. Proceskostenveroordeling.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 31-08-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:3010

Zaaknummer: 16/1841

Rechters: N.J. van Vulpen-Grootjan, N.A. Bootsma en J.J.T. van den Corput

Advocaten: H.J. Weekers, M.L. van Hof, J.T.F. van Heusden, J.P. Meerwijk en Q.A.A. van der Leest

RECHTSPRAAK

Verdienvermogen voor zowel algemeen geaccepteerd als voor eigen werk is minder dan 35%, geen recht op WIA-uitkering.

Appellant is werkzaam geweest als uitvoerder/uitzetter gedurende 36 uur per week. Op 6 december 2005 is hem een verkeersongeval overkomen. In de eerste helft van 2006 heeft appellant het werk gedeeltelijk hervat. Medio 2006 is appellant gaan werken als grondwerker, omdat hij na het ongeval te veel beperkingen ondervond bij het uitvoeren van zijn eigen werkzaamheden. Naar aanleiding van een in september 2013 ingediende aanvraag om een uitkering op grond van de Wet Werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA) heeft vervolgens een beoordeling plaatsgevonden. Aangezien het arbeidsongeschiktheidspercentage van grondwerker lager is (18,02%) dan het percentage op grond van de geselecteerde functies (21,44%), is het arbeidsdeskundige bezwaar en beroep conform het bepaalde in artikel 9 aanhef en onder h van het Schattingsbesluit uitgegaan van het werk als grondwerker. De stelling van appellant dat hij als grondwerker veel (35%) minder verdient dan in zijn oorspronkelijke arbeid kan, wat daar ook van zij, appellant niet baten. Alleen als de mate van arbeidsongeschiktheid op basis van wat feitelijk wordt verdiend lager is dan de theoretische mate van arbeidsongeschiktheid, wordt uitgegaan van die feitelijke verdiensten. Indien appellant gevolgd zou worden in zijn stelling dat hij als grondwerker minstens 35% minder verdient dan in zijn oorspronkelijke werk, zou toch de theoretische mate van arbeidsongeschiktheid prevaleren.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 25-08-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:3146

Zaaknummer: 16/6944

Rechters: J.P.M. Zeijen, I.M.J. Hilhorst-Hagen en R.E. Bakker

Advocaten: B.J. Bloemendal en W.P.F. Oosterbos

RECHTSPRAAK

Begroting van immateriële schade in verband met asbestbesmetting van woningen als gevolg van renovatiewerkzaamheden. Hoofdelijke aansprakelijkheid van VvE en van de door de VvE ingeschakelde aannemer is bij voorafgaand tussenvonnissen vastgesteld (ECLI:NL:RBROT:2017:2560).

Tijdens renovatiewerkzaamheden aan een flatgebouw in Rotterdam is er asbest vrijgekomen. Als gevolg daarvan moest een deel van het flatgebouw worden gesaneerd. Bij sommige bewoners heeft dat erin geresulteerd dat een deel van hun inboedel besmet is geraakt met asbest, waardoor zij genoodzaakt waren hun spullen weg te gooien. Alle vier de eisers vorderen een immateriële schadevergoeding van de Vereniging van Eigenaren (VvE) en het onderhoudsbedrijf (bedrag tussen de € 4.000 en € 8.000). Zij voeren daartoe aan dat zij gedurende een periode van twee maanden niet in hun eigen woning hebben kunnen leven. Door het onderhoudsbedrijf en de VvE is aangevoerd dat de kans op gezondheidsschade zeer gering is en dat er ook slechts een zeer geringe vrees voor gezondheidsschade kan bestaan. De rechtbank oordeelt dat dit gegeven niet tot de conclusie leidt dat geen aanleiding bestaat voor het toekennen van een immateriële schadevergoeding. Door het onzorgvuldig handelen van het onderhoudsbedrijf en de VvE zijn eisers gedurende een substantiële periode blootgesteld aan het risico op inademing van asbestvezels. Dit in combinatie met het verlies van de in de woning aanwezige spullen, maakt dat sprake is van een aantasting in de persoon die toekenning van een bedrag aan smartengeld rechtvaardigt. De rechtbank wijst daarom voor een tweetal eisers een bedrag van € 1.500 toe en voor de andere twee eisers een bedrag van € 750.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 23-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:7276

Zaaknummer: C/10/502714 / HA ZA 16-539 en C/10/511589 / HA ZA 16-988

Rechters: C. Bouwman

Advocaten: J.T. Kool, H.A.H.W. Meijer en P. van Riessen

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Geen arbeidsongeschiktheid in de zin van de Wet WIA; arbeidsgeschikt voor ten minste een van de tijdens de beoordeling geduide functies.

Appellant is tot 1 mei 2011 werkzaam geweest als productiemedewerker voor 40 uur per week. Appellant heeft zich op 3 september 2012 ziek gemeld met in eerste instantie klachten van benauwdheid en hoofdpijn, in combinatie met klachten aan de nek en schouder, en later ook psychische klachten, ontstaan na een ongeval op 20 oktober 2012. Ziekengeld terecht geweigerd. Zorgvuldig medisch onderzoek. Geen aanleiding de uitkomst van het medisch onderzoek onjuist te achten. Geschikt voor ten minste een van de in het kader van de WIA-beoordeling geduide functies.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 23-08-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:3176

Zaaknummer: 16/5414

Rechters: F.M.S. Requisizione

Advocaten: M. el Ahmadi en A.M.M. Schalkwijk

RECHTSPRAAK

Niet geboden herstelbaarheid verzuim in besluitvorming, hernieuwde ziekmelding leidt niet tot een ander oordeel.

Vanuit de situatie dat hij een uitkering ingevolge de Werkloosheidswet ontving, heeft betrokkene zich op 22 september 2014, na een auto-ongeval, opnieuw ziek gemeld met toegenomen (nek)klachten en psychische klachten. Appellant heeft in hoger beroep terecht aangevoerd dat de rechtbank ten onrechte geen gelegenheid heeft geboden om het volgens de rechtbank bestaande gebrek aan zorgvuldigheid in de besluitvorming te herstellen. Om te bepalen tot welk gevolg dit leidt, is eerst nodig dat de Raad een oordeel geeft over het bestreden besluit. De rechtbank wordt niet gevolgd in het oordeel dat appellant een afspraak van betrokkene met PsyQ had moeten afwachten. Er kan worden ingestemd met het gemotiveerde standpunt van appellant. De door appellant geaccepteerde hernieuwde ziekmelding van 17 maart 2015 leidt niet tot een ander oordeel. De in het rapport van de verzekeringsarts weergegeven bevindingen over de psychische situatie van betrokkene op dat moment, kunnen in het licht van de eerdere gegevens uit de rapporten van de verzekeringsarts van 19 november 2014 en van de verzekeringsarts bezwaar en beroep van 17 februari 2015 niet als motivering dienen voor het oordeel dat de beoordeling onzorgvuldig of onjuist is geweest over de datum 20 november 2014.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 16-08-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:2908

Zaaknummer: 16/393

Rechters: J.S. van der Kolk, B.M. van Dun en F.M.S. Requisizione

Advocaten: W.M.J. Evers

RECHTSPRAAK

Verkeersongeval tussen motorrijder en bestuurder van personenauto. Na eigen schuld en toepassing billijkheidscorrectie komt de rechtbank tot een verdeling van aansprakelijkheid van 20%-80%.

Op 16 november 2013 heeft een verkeersongeval plaatsgevonden tussen eiser als motorrijder en gedaagde als bestuurder van een personenauto. Tijdens een inhaalmanoeuvre gaat het mis en raakt eiser de personenauto bij het achterwiel. Als gevolg daarvan werd de personenauto omgeworpen en kwam de auto ondersteboven tot stilstand. Eiser heeft als gevolg van het ongeval ernstig lichamelijk letsel opgelopen (twee gebroken ribben, klaplong, gebroken schouderblad en sleutelbeen en losgelaten weefsel op zijn rechterbeen). Eiser is meerdere malen geopereerd en heeft enige tijd in een revalidatiecentrum doorgebracht. Eiser heeft de verzekeraar van gedaagde, Aegon, als WAM-verzekeraar aansprakelijk gesteld voor de gevolgen van het ongeval. Aegon heeft deze aansprakelijkheid afgewezen. Er zijn verschillende getuigen gehoord naar aanleiding van het ongeval. Eiser voert aan dat gedaagde linksaf is geslagen om een inrit in te rijden op het moment dat eiser de auto wilde inhalen. Gedaagde zou daarbij in strijd hebben gehandeld met artikel 18 en 54 RVV door geen voorrang te verlenen aan eiser. Voorts zou de aard van het letsel van eiser een billijkheidscorrectie rechtvaardigen. Gedaagde stelt dat sprake is van eigen schuld aan de zijde van eiser. Volgens de rechtbank had gedaagde zich voldoende moeten vergewissen dat er geen inhalend verkeer aanwezig was dat hij voorrang zou moeten verlenen. Gedaagde en ook Aegon zijn daarom aansprakelijk voor de geleden schade als gevolg van het ongeval op grond van artikel 6:162 BW. De rechtbank oordeelt wel dat sprake is van eigen schuld aan de zijde van eiser, omdat hij met een snelheid van ongeveer 80 km/uur is gaan inhalen, terwijl hij kon zien dat de auto voor hem zachter reed en vaart minderde. Eiser heeft daarom 40% eigen schuld. De rechtbank ziet verder geen aanleiding voor het toepassen van een billijkheidscorrectie, nu de ernst van de over en weer gemaakte fouten vrijwel gelijk is. De botsing moet ook voor gedaagde zonder meer aangrijpend zijn geweest. Gedaagde heeft daarentegen geen blijvende gezondheidsschade opgelopen. Dat is voor eiser wel anders, aangezien de huid op zijn rechterbeen nog steeds niet volledig is hersteld en verder is eiser in kracht en coördinatie in zijn linkerschouder beperkt. De billijkheid eist daarom in dit verband dat de vergoedingsplicht van Aegon en gedaagde tot 80% moet worden verhoogd. Aegon en gedaagde worden daarom aansprakelijk gesteld voor

80% van de geleden schade van eiser.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 16-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:4946

Zaaknummer: 310892

Rechters: K. van Vlimmeren-van Ommen

Advocaten: R.A. Heblj en A.F. Collignon-Smit Sibinga

Wetsartikelen: 6:101 BW

RECHTSPRAAK

***Deelgeschil. Afwijzing vorderingen met betrekking tot vergoeding schade door arbeidsongeval waarbij stuurman is overleden.
Deelgeschilprocedure leent zich niet voor het onderhavige geschil.***

Verzoekster is de weduwe van de heer [P]. Hij was op 25 april 2016 in het kader van zijn arbeidsovereenkomst met Djeu Scheepvaart B.V. aanwezig op een binnenvaartschip. In de vroege ochtend is [P] te water geraakt en is hij overleden. Zijn stoffelijk overschot is tien dagen later gevonden. Verzoekster vordert een verklaring voor recht dat Djeu aansprakelijk is voor de schade die voortvloeit uit het ongeval en de geleden schade aan verzoekster dient te vergoeden. Verzoekster heeft daartoe aangevoerd dat Djeu op grond van artikel 7:658 BW jo. artikel 6:108 BW aansprakelijk is voor de schade. Daarbij wijst zij erop dat [P] is omgekomen tijdens de uitoefening van zijn werkzaamheden. Daarom zou Djeu aansprakelijk zijn, tenzij zij aantoonde dat zij de in artikel 7:658 lid 1 BW bedoelde zorgplicht is nagekomen. Uit het rapport van de arbeidsinspectie blijkt dat Djeu geen maatregelen heeft genomen om een dergelijk ongeval te voorkomen. Djeu mocht er niet van uitgaan dat [P] op die bewuste ochtend zijn werkzaamheden veilig kon uitvoeren. Hem is namelijk gevraagd om om 05:00 uur 's ochtends de trossen aan de voorzijde van de boot los te gooien. De kapitein heeft toen gezien dat [P] geen zwemvest aanhad, maar hij heeft hier niets van gezegd. Dit alles maakt dat het Djeu is aan te rekenen dat [P] is overleden. Daarnaast voert verzoekster aan dat Djeu de kosten van lijkbezorging heeft vergoed, waarmee zij in feite haar aansprakelijkheid al heeft erkend. Partijen zijn nog verdeeld over de vraag of Djeu als werkgever aansprakelijk is voor de geleden schade door verzoekster. Djeu heeft hiertegen gemotiveerd verweer gevoerd. De rechtbank komt daarom tot het oordeel dat het geschil zich niet leent voor de deelgeschilprocedure. Dit heeft onder andere te maken met het feit dat er zonder nadere bewijslevering of plaatsopneming geen oordeel kan worden geveld over de vraag of Djeu als werkgever aansprakelijk is voor het ongeval en de schade als gevolg van dat ongeval. Het feit dat Djeu de kosten voor lijkbezorging heeft betaald, houdt volgens de rechtbank geen gave en onvoorwaardelijke erkenning van aansprakelijkheid voor het ongeval in. De vorderingen van verzoekster worden daarom afgewezen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 14-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:7335

Zaaknummer: 5740839 VZ VERZ 17-2808

Rechters: W.J.J. Wetzels

Advocaten: A.M. Schotte en R.C.A. van 't Zelfde

Wetsartikelen: 7:658 BW en 6:108 BW